

Květná neděle

- mešní texty -

opava.minorite.cz
2021

KVĚTNÁ (PAŠIJOVÁ) NEDELE

První antifona: Hosana synu Davidovu! Požehnaný ten, který přichází ve jménu Hospodinově! Král izraelský! Hosana na výsostech!

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Amen.

Milost našeho Pána Ježíše Krista, pro nás ukřižovaného ať je s vámi se všemi.

I s tebou.

Po celý půst jsme se s církví připravovali na svátky smrti a vzkříšení našeho Pána. A dnes začínáme Svatý týden. Průvodem s ratolestmi nechceme jenom vzpomínat na Kristův slavný vjezd do Jeruzaléma, ale především chceme vyznat, že Kristus je náš Vykupitel a Pán. Chceme mu jít vstříc celým svým životem a radostně volat: Požehnaný ten, který přichází ve jménu Hospodinově!

Modleme se. Požehnej **+** Bože, tyto ratolesti požehnej také nás, ať s radostí jdeme za svým Králem Kristem a jednou ať s ním vstoupíme do věčného Jeruzaléma. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

Evangelium v roku A

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když se Ježíš a jeho učedníci přiblížili k Jeruzalému a přišli k Betfage u Olivové hory, poslal dva učedníky napřed a řekl

jim: «Jděte do té vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a s ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. A kdyby vám někdo něco namítal, řekněte: 'Pán je potřejuje a hned je pošle nazpátek.'»

To se stalo, aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka: 'Řekněte síónské dceři: Hle, tvůj král k tobě přichází pokorný, sedí na oslu, na oslátku, mláděti soumara.'

Učedníci šli a udělali, jak jim to Ježíš nařídil. Přivedli oslici a oslátko, prostřeli na oslátko své pláště a on se na pláště posadil. Veliké množství lidu pak prostřelo své pláště na cestu, jiní sekali ze stromů ratolesti a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: «Hosana synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Hosana na výsostech!»

Jakmile vjel do Jeruzaléma, vzrušení zachvátilo celé město a lidé se ptali: «Kdo je to?» Ze zástupu jim odpovídali: «To je ten prorok, Ježíš z galilejského Nazareta.»

Slyšeli jsme slovo Boží.

Evangelium v roku B

Slova svatého evangelia podle Marka.

Když se blížili k Jeruzalému, k Betfage a Betánii u Olivové hory, poslal Ježíš dva ze svých učedníků napřed a řekl jim:

«Jděte do té vesnice, která je před vámi, a hned, jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátko, na kterém ještě neseděl žádný člověk. Odvažte ho a přiveďte. A kdyby se vás někdo zeptal: 'Co to děláte?', řekněte: Pán ho potřebuje a hned ho sem zase pošle nazpátek.»

Učedníci odešli a našli oslátko uvázané u dveří venku na rozcestí a odvázáli ho. Někteří z těch, kteří tam stáli, se jich ptali: «Co to děláte, že to oslátko odvázáte?» Odpověděli jim tak, jak to řekl Ježíš, a oni je nechali.

Přivedli oslátko k Ježíšovi, přehodili přes ně své pláště a on se na ně posadil. Mnoho lidí prostíralo na cestu pláště, jiní zase větvičky, které nařezali na polích. Ti, kdo šli před ním i za ním, volali: «Hosana! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Požehnané království našeho otce Davida, které přichází! Hosana na výsostech!»

Slyšeli jsme slovo Boží.

Evangelium v roku C

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš šel vzhůru do Jeruzaléma. Když se přiblížil k Betfage a Betánii u hory, která se jmenuje Olivová, poslal napřed dva ze svých učedníků a řekl jim: «Jděte do protější vesnice. Jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátko, na kterém ještě

neseděl žádný člověk. Odvažte ho a přiveďte! A kdyby se vás někdo zeptal: 'Proč ho odvazujete?', odpovíte mu takto: 'Pán ho potřebuje.'»

Ti, kdo byli posláni, odešli a našli všechno, jak jim to řekl. Když oslátko odvazovali, ptali se jich jeho majitelé: «Proč to oslátko odvazujete?» Odpověděli: «Pán ho potřebuje.»

Přivedli oslátko k Ježíšovi, přehodili přes ně pláště a vysadili na ně Ježíše. Jak se ubíral dál, prostírali mu na cestu své pláště. Když už se blížil ke svahu Olivové hory, začal celý zástup učedníků radostně a hlasitě chválit Boha za všechny zázraky, které viděli na vlastní oči, a provolávali: «Požehnaný, který přichází jako král ve jménu Páně! Na nebi pokoj a sláva na výsostech!»

Někteří farizeové ze zástupu na něj volali: «Mistře, zakaž to svým učedníkům!» Odpověděl: «Říkám vám: Budou-li oni mlčet, bude křičet kamení.»

Slyšeli jsme slovo Boží.

Druhá antifona:

Lidé prostírali Pánu na cestu své pláště a volali: Hosana synu Davidovu!
Požehnaný ten, který přichází ve jménu Hospodinově!

Když Pán vcházel do svatého města, vítaly ho jeruzalémské děti. *

Mávaly ratolestmi a volaly vstříc vítězi nad smrtí: Hosana na výsostech! *

Když lidé slyšeli, že Ježíš přichází do Jeruzaléma, vyšli mu naproti. *

Mávali ratolestmi a volali vstříc vítězi nad smrtí: Hosana na výsostech!*

Modleme se. Všemohoucí, věčný Bože, ty jsi nám poslal svého Syna: stal se člověkem, ponížil se a byl poslušný až k smrti kříže. Dej, ať také my za všech okolností konáme tvou vůli, abychom tvého Syna následovali a měli účast na jeho vzkříšení.

Neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Pán, Hospodin, mi dal dovedný jazyk, abych uměl znaveného poučovat (utěšujícím) slovem. Každé ráno mi probouzí sluch, abych ho poslouchal, jak je povinnost učedníka. Pán, Hospodin, mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvl nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou. Pán, Hospodin, mi však pomáhá, proto nejsem potupen. Proto dávám své tváři ztvrdnout v křemen a vím, že nebudu zahanben.

Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

Posmívají se mi všichni, kdo mě vidí, ~ šklebí rty, pokyvují hlavou:

„Spoléhal na Hospodina, ať ho vysvobodí, ~ ať ho zachrání, má-li ho rád!“

Obkličuje mě smečka psů, ~ tlupa zlosynů mě svírá.

Probodli mi ruce i nohy, ~ spočítat mohu všechny své kosti.

Dělí se o můj oděv, ~ losují o můj šat.

Ty však, Hospodine, nestůj daleko, ~ má sílo, pospěš mi na pomoc!

Budu vyprávět svým bratřím o tvém jménu, ~ uprostřed shromáždění budu tě chválit.

„Kdo se bojíte Hospodina, chvalte ho, ~ slavte ho, všichni z Jakubova potomstva.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filipánům.

Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.

Chvala tobě, Kriste, Králi věčné slávy. Kristus byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno.

Pašije v roku A

Mt 26,14 - 27,66

Osoby:

E - Evangelista

+ - Ježíš

Ji - Jidáš, **Pe** - Petr, **Vk** - Velekněz, **1** - 1. služka, **2** - 2. služka, **Pi** - Pilát

D - dav, vojáci, zákoníci, apoštolové

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Matouše

E Tehdy jeden z Dvanácti – jménem Jidáš Iškariotský – odešel k velekněžím a zeptal se jich:

Ji Co mi dáte, když vám ho zradím?

E Oni s ním smluvili třicet stříbrných. Od té chvíle hledal vhodnou příležitost, aby ho zradil. První den po svátcích nekvašeného chleba přistoupili učedníci k Ježíšovi s otázkou:

D Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?

E On řekl:

+ Jděte do města k jistému člověku a vyřídíte mu, že Mistr vzkazuje: Můj čas je blízko, budu se svými učedníky slavit velikonoční večeři.

E Učedníci udělali, jak jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka. Když nastal večer, zaujal místo u stolu s dvanácti učedníky. Při jídle jim řekl:

+ Amen, pravím vám: Jeden z vás mě zradí.

E Velmi se zarmoutili a začali mu říkat jeden přes druhého:

D Jsem to snad já, Pane?

E Odpověděl:

+ Kdo si se mnou namáčí ruku v míse, ten mě zradí. Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu člověku, který Syna člověka zradí. Pro toho člověka by bylo lépe, kdyby se nebyl narodil.

E Také Jidáš, který ho chtěl zradit, se zeptal:

Ji Jsem to snad já, Mistře?

E Odpověděl mu:

+ Ano, ty.

E Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal ho, lámal a dával ho svým učedníkům se slovy:

+ Vezměte a jezte. To je mé tělo.

E Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a řekl:

+ Pijte z něho všichni. Neboť to je má krev nové smlouvy, která se prolévá za všechny na odpuštění hříchů. Pravím vám: Od této chvíle už nikdy nebudu pít z tohoto plodu révy až do toho dne, kdy z nového plodu budu pít s vámi v království svého Otce."

V Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu. Tehdy jim Ježíš řekl:

+ Vy všichni se dnes v noci nade mnou pohoršíte, neboť je psáno: Budou bít pastýře a ovce ze stáda se rozprchnou. Ale po mém vzkříšení vás předejdu do Galileje.

E Petr mu na to řekl:

Pe Kdyby se všichni nad tebou pohoršili, já se nikdy nepohorším!

E Ježíš mu odpověděl:

+ Amen, pravím ti: Dnes v noci, dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.

E Petr mu však tvrdil:

Pe I kdybych měl s tebou jít na smrt, nezapřu tě!

E Podobně mluvili i všichni ostatní učedníci. Potom s nimi šel Ježíš na venkovský dvorec zvaný Getsemany a řekl učedníkům:

+ Posed'te se tady, zatímco se půjdu tamhle pomodlit.

E Petra a Zebedeovy syny vzal s sebou. Pak se ho zmocnil smutek a úzkost. Řekl jim:

+ Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou!

E Trochu poodešel, padl tváří k zemi a modlil se:

+ Otče můj, jestliže je to možné, ať mne mine tento kalich. Avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš."

E Potom se vrátil k učedníkům a našel je, jak spí. Řekl Petrovi:

+ To jste nemohli ani jednu hodinu se mnou bdít? Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.

E Odešel podruhé a modlil se:

+ Otče můj, nemůže-li mě tento kalich minout, a musím ho vypít, ať se stane tvá vůle.

E Znovu se vrátil a našel je, jak spí, protože se jim únavou zavíraly oči. Nechal je, opět odešel a modlil se potřetí stejnými slovy. Potom se vrátil k učedníkům a řekl jim:

+ Jen spěte a odpočívajte dál! – Už je tady ta hodina: teď bude Syn člověka vydán do rukou hříšníků. Vstaňte, půjdeme! Hle, už je tady můj zrádce."

E Když ještě mluvil, přišel Jidáš, jeden ze Dvanácti, a s ním velký houf s meči a kyji, jak je poslali velekněží a starší lidu. Jeho zrádce s nimi smluvil znamení:

Ji Koho políbím, ten to je; toho se chopte.

E A hned přistoupil k Ježíšovi a řekl:

Ji Bud' zdrav, Mistře.

E A políbil ho. Ježíš mu odpověděl:

+ Příteli, učiň jen, k čemu jsi přišel.

E Lidé z houfu přistoupili, vztáhli ruce na Ježíše a zmocnili se ho. Vtom jeden z těch, kdo byli s Ježíšem, sáhl po meči, vytasil ho, udeřil veleknězova služebníka a ut'al mu ucho. Ježíš mu však řekl:

+ Zastrč svůj meč tam, kam patří. Každý, kdo sahá po meči, mečem zahyne. Anebo myslíš, že by mi můj Otec neposlal ihned víc jak dvanáct pluků andělů, kdybych ho o to poprosil? Ale jak by se potom splnily výroky Písma, že se tak musí stát?

E V té chvíli řekl Ježíš onomu houfu:

+ Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji, abyste mě zatkli. Sedával jsem den co den v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mě. To všechno se však stalo, aby se splnily výroky Písma u Proroků.

E Tu jej všichni učedníci opustili a utekli. Ti, kdo se Ježíše zmocnili, vedli ho k veleknězi Kaifášovi, kde se shromáždili učitelé Zákona a starší. Petr šel zpovzdálí za ním až k veleknězovu dvoru. Vešel dovnitř a sedl si k služebníkům, aby viděl, jak to skončí. Velekněží a celá velerada hledali proti Ježíšovi živé svědectví, aby ho mohli odsoudit na smrt, ale nenašli, třebaže se dostavilo mnoho falešných svědků. Nakonec přišli dva a řekli:

D On prohlásil: Mohu zbořit Boží chrám a ve třech dnech ho zase vystavět.

E Velekněz povstal a zeptal se ho:

Vk Nic neodpovídáš na to, co tito lidé proti tobě vypovídají?

E Ježíš však mlčel. Tu mu velekněz řekl:

Vk Zapřísahám tě při živém Bohu, abys nám řekl, zdali jsi Mesiáš, Syn Boží!

E Ježíš mu odpověděl:

+ Ano, JSEM. Ale říkám vám: Od této chvíle uvidíte Syna člověka, jak sedí po pravici Všemohoucího a jak přichází v nebeských oblacích.

E Tu roztrhl velekněz své roucho a řekl:

Vk Rouhal se! Nač ještě potřebujeme svědky? Právě jste sami slyšeli rouhání. Co o tom soudíte?"

E Odpověděli:

D Hoden je smrti.

E Pak mu plivali do tváře a tloukli ho pěstmi. Někteří ho bili do tváře a říkali:

D Když jsi prorok, pověz nám, Mesiáši, kdo tě udeřil!

E Petr mezitím seděl venku na dvoře. Tu k němu přistoupila jedna služka a tvrdila:

1 Tys byl také s tím Galilejcem Ježíšem.

E Ale on to přede všemi zapřel:

Pe Nevím co povídáš.

E Když odešel k chodbě u brány, uviděla ho jiná služka a řekla těm, kdo tam byli:

2 Tady ten byl s tím nazaretským Ježíšem.

E Ale zase to zapřel, a to pod přísahou:

Pe Toho člověka vůbec neznám!

E Za chvíli přistoupili ti, kdo tam stáli, a řekli Petrovi:

D Opravdu, i ty k nim patříš. Vždyť už tvé nářečí tě prozrazuje.

E Tu se začal zaklínat a zapřísahat:

Pe Neznám toho člověka!

E Hned na to zakokrhál kohout a Petr si vzpomněl na slova, která Ježíš řekl: "Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš." A vyšel ven a hořce se rozplakal. Když nastalo ráno, všichni velekněží a starší lidu se usnesli proti Ježíšovi, že ho vydají na smrt. Dali ho proto spoutat a odvést a vydali ho Pilátovi. Když teď zrádce Jidáš viděl, že Ježíš je odsouzen, hnulo se v něm svědomí. Přinesl velekněžím a starším těch třicet stříbrných nazpátek a řekl:

Ji Zhřešil jsem: zradil jsem nevinnou krev.

E Odpověděli mu:

D Co je nám do toho? To je tvá věc.

E Tu hodil ty stříbrné dovnitř chrámu, utekl odtamtud, šel a oběsil se. Velekněží vzali ty peníze a řekli:

D Do chrámové pokladny je dát nesmíme, protože je to odměna za krev.

E Usnesli se tedy, že za ně koupí hrnčířovo pole na pohřbívání cizinců. Proto se tomu poli až do dneška říká Pole krve. Tak se splnilo, co řekl prorok Jeremiáš: "Vzali třicet stříbrných, odhadní cenu za toho, kterého Izraelité tak odhadli, a dali je za hrnčířovo pole, jak mi nařídil Pán." Ježíš pak byl předveden před vladaře. Vladař se ho zeptal:

- - - Začátek kratší verze - - -

Pi Ty jsi židovský král?

E Ježíš odpověděl:

+ Ano, JÁ JSEM!

E Na žaloby velekněží a starších neodpověděl nic. Tu mu řekl Pilát:

Pi Neslyšíš, co všechno proti tobě vypovídají?

E Ale Ježíš mu neodpověděl ani na jednu otázku, takže se vladař velmi divil. Bylo zvykem, že o svátcích vladař propouštěl lidu jednoho vězně, kterého chtěli. Právě tehdy měli pověstného vězně, jmenoval se Barabáš. Proto když se lidé shromáždili, zeptal se jich Pilát:

Pi Koho chcete abych vám propustil? Barabáše, anebo Ježíše, kterému říkají Mesiáš?

E Věděl totiž, že ho vydali z nenávisti. Když zasedl na soudní stolec, poslala k němu jeho žena se vzkazem: "Nic neměj s tím spravedlivým! Kvůli němu jsem dnes ve snu mnoho vytrpěla." Velekněží a starší však přemluvili lid, aby si vyžádali Barabáše, a Ježíše aby dali popravit. Vladař se jich ptal:

Pi Kterého vám z těchto dvou mám propustit?

E Začali volat:

D Barabáše!

E Pilát jim řekl:

Pi Co tedy mám udělat s Ježíšem, zvaný Mesiáš?

E Všichni volali:

D Na kříž s ním!

E On však namítl:

Pi Ale co udělal špatného?

E Oni však křičeli ještě víc:

D Na kříž s ním!

E Pilát viděl, že tím nic nedosáhl, ba naopak, že bouře stále vzrůstá. Dal si tedy přinést vodu, před očima lidu si umyl ruce a řekl:

Pi Nemám vinu na krvi tohoto člověka. To je vaše věc.

E Všechn lid odpověděl:

D Jeho krev ať padne na nás a na naše děti!

E Tu jim propustil Barabáše, Ježíše pak dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. Vladařovi vojáci vzali Ježíše do vládní budovy a svolali k němu celou četou. Svlékli ho, přehodili mu nachově rudý plášť, upletli korunu z trní, vsadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali rákosovou hůl, klekali před ním a posmívali se mu:

D Bud' zdrav, židovský králi!

E Plivali na něj, brali mu hůl a bili ho po hlavě. Když se mu dost naposmívali, svlékli mu plášť, oblékli mu zase jeho šaty a odvedli ho, aby ho ukřižovali. Když vycházeli, potkali jednoho člověka z Kyrény, jmenoval se Šimon. Toho přinutili, aby mu nesl kříž. Když došli na místo zvané Golgota, což znamená 'Lebka', dali mu pít víno smíchané se žlučí. Okusil, ale pít nechtěl. Přibili ho na kříž a rozdělili si jeho šaty losováním. Potom si tam sedli a hlídali ho. Nad hlavu mu připevnili nápis s udáním jeho provinění: "To je Ježíš, židovský král." Zároveň s ním byli ukřižováni dva zločinci, jeden po pravici, druhý po levici. Ti, kdo přecházeli okolo, potupně proti němu mluvili. Potřásali hlavou a říkali:

D Chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho zase vystavět. Zachraň sám sebe! Jsi-li syn Boží, sestup z kříže!

E Stejně tak se mu posmívali i velekněží s učiteli Zákona a staršími a říkali:

D Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Je prý to izraelský král! Ať nyní sestoupí z kříže, a uvěříme v něho. Spoléhal na Boha, ať ho teď vysvobodí, má-li v něm zalíbení. Přece řekl: "Jsem Boží syn!"

E Stejně ho tupili i ti, kdo byli spolu s ním ukřižováni. Od dvanácti hodin nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne. Kolem tří hodin zvolal Ježíš mocným hlasem:

+ "Eli, Eli, lema sabachthani?"

E To znamená: "Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?" Když to uslyšeli někteří z těch, kdo tam stáli, říkali:

D On volá Eliáše!

E Jeden z nich hned odběhl, vzal houbu, naplnil ji octem, nastrčil ji na rákosovou hůl a chtěl mu dát pít. Ostatní však říkali:

D Počkej, chceme vidět, zdali ho přijde Eliáš zachránit."

E Ježíš však znovu vykřikl mocným hlasem a skonal.

Chvilé tiché modlitby vkleče

E Vtom se chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů, země se zatřásla, skály se rozpukly, hroby se otevřely a mnoho těl zesnulých svatých bylo vzkříšeno. Po jeho vzkříšení vyšli z hrobů, vešli do Svatého města a ukázali se mnoha lidem. Když setník a jeho lidé, kteří měli u Ježíše stráž, viděli to zemětřesení a všechno, co se dělo, hrozně se polekali a říkali:

D To byl opravdu syn Boží!

--- Konec kratší verze ---

E Zpovzdálí tam přihlíželo i mnoho žen: byly to ty, které následovaly Ježíše už z Galileje a sloužily mu. Mezi nimi byla Marie Magdalská, Marie, matka Jakubova i Josefova, a matka Zebedeových synů. Když nastal večer, přišel bohatý člověk pocházející z Arimatie, jmenoval se Josef. I on byl Ježíšovým učedníkem. Došel k Pilátovi a žádal o Ježíšovo tělo.

Pilát poručil, aby mu ho vydali. Josef vzal tělo, zavinul ho do čistého lněného plátna a uložil ho do své nové hrobky, kterou si dal vytesat ve skále. Před vchod do hrobky přivalil velký kámen a odešel. Marie Magdalská a druhá Marie přitom seděly naproti hrobu. Druhý den, to je po dnu příprav na svátek, přišli velekněží a farizeové společně k Pilátovi a řekli:

D Pane, vzpomněli jsme si, že ten podvodník ještě zaživa prohlásil: "Po třech dnech vstanu z mrtvých." Dej tedy rozkaz zajistit hrob až do třetího dne. Jinak by mohli jeho učedníci přijít, ukradnout ho a říci lidu: "Vstal z mrtvých." Pak by ten poslední podvod byl ještě horší než první.

E Pilát jim odpověděl:

Pi Tady máte stráž. Jděte a zajistěte hrob, jak uznáte za dobré.

E Oni šli a zajistili hrob tím, že zapečetili kámen a postavili stráž.

Pašije v roku B

Mk 14,1 - 15,47

Osoby:

E - Vypravěč,

+ - Ježíš,

Vk - Velekněz, **Sl** - Služka, **Pe** - Petr, **Se** - Setník, **Ji** - Jidáš, **Pi** - Pilát,

D - dav, učedníci, vojáci, zákoníci

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Marka

E Bylo dva dny před velikonoce a svátky nekvašeného chleba. Velekněží a učitelé zákona hledali příležitost, jak by se Istí zmocnili Ježíše a jak by ho připravili o život, říkali totiž:

D Jenom ne o svátcích, aby nedošlo ke vzbouření lidu.

E Když byl Ježíš v Betánii v domě Šimona Malomocného, přišla k němu při jídle žena s alabastrovou nádobkou drahocenného oleje z pravého nardu, rozlomila nádobku a olej mu vylila na hlavu. Někteří to však těžce nesli a mezi sebou si říkali:

D Nač došlo k takovému plýtvání tím olejem? Vždyť se ten olej mohl prodat za víc, než tři sta denárů a dát je chudým.

E A zlobili se na ni. Ježíš však řekl:

+ Nechte ji! Proč jste na ni zlí? Dobrý skutek na mě vykonala. Vždyť chudé máte mezi sebou vždycky a můžete jim prokazovat dobrodiní kdykoli chcete, mne však vždycky nemáte. Udělala, co mohla: už napřed pomazala moje tělo k pohřbu. Amen, pravím vám: všude na celém světě, kde

bude hlásáno evangelium, bude se na její památku vypravovat také o tom, co vykonala.

E Jidáš Iškariotský, jeden z dvanácti, odešel k velekněžím, aby jim ho zradil. Jak to uslyšeli, zaradovali se a slíbili, že mu dají peníze. Hledal tedy vhodnou příležitost, jak by ho zradil. První den o svátcích nekvašeného chleba, když se zabíjel velikonoční beránek, zeptali se učedníci Ježíše:

D Kam chceš, abychom ti šli připravit velikonoční večeři?

E Tu poslal dva ze svých učedníků a řekl jim:

+ Jděte do města, a tam vás potká člověk, který ponese džbán vody. Jděte za ním, a kam vejde, řekněte hospodáři: Mistr vzkazuje: Kde je pro mě večeřadlo, ve kterém bych mohl se svými učedníky jíst velikonočního beránka? On vám ukáže velkou horní místnost opatřenou lehátky a připravenou. Tam nám přichystejte večeři.

E Učedníci odešli, přišli do města a našli všechno tak, jak jim řekl, a připravili velikonočního beránka. Večer přišel Ježíš s Dvanácti. Když byli u stolu a jedli, řekl:

+ Amen, pravím vám: Jeden z vás mě zradí, ten, který se mnou jí.

E Zarmoutili se a začali mu říkat jeden přes druhého:

D Jsem to snad já?

E Odpověděl jim:

+ Jeden z Dvanácti, který si se mnou namáčí v téže míse. Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu člověku, který Syna člověka zradí. Pro toho člověka by bylo lépe, kdyby se nebyl narodil.

E Když jedli, vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával jim ho se slovy:

+ Vezměte. To je mé tělo.

E Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni. A řekl jim:

+ To je má krev smlouvy, která se prolévá za všechny. Amen, pravím vám: už nikdy nebudu pít z plodu révy až do toho dne, kdy z nového plodu budu pít v Božím království.

E Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu. Ježíš jim řekl:

+ Všichni se pohoršíte, neboť je psáno: Budu být pastýřem a ovce se rozprchnou. Ale po mém vzkříšení vás předejdu do Galileje.

E Petr mu na to řekl:

Pe I kdyby se všichni pohoršili, já ne!

E Ježíš mu odpověděl:

+ Amen, pravím ti, že ty dnes této noci, dříve než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš.

E Ale on ještě rozhodněji tvrdil:

Pe I kdybych měl jít s tebou na smrt, nezapřu tě!

E Stejně tak mluvili všichni. Přišli k venkovskému dvorci, zvanému Getsemany, Ježíš řekl učedníkům:

+ Posed'te tady, až se pomodlím.

E A vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. A pak se ho zmocnila hrůza a úzkost. Řekl jim :

+ Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!

E Trochu poodešel, padnul na zem a modlil se, aby ho, jestliže je to možné, minula ta hodina. Řekl :

+ Abba, Otče! Tobě je všechno možné, odejmi ode mě tento kalich! Avšak ne, co já chci, ale co ty chceš.

E Potom se vrátil a našel je, jak spí. Řekl Petrovi:

+ Šimone, spíš? To jsi nemohl ani jednu hodinu bdít? Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.

E A zas odešel a modlil se stejnými slovy. Znovu se vrátil a našel je, jak spí, protože se jim únavou zavíraly oči, takže nevěděli, co by mu odpověděli. Přišel po třetí a řekl jim:

+ Jen spěte a odpočívejte dál! Už dost! Přišla ta hodina: teď bude Syn člověka vydán do rukou hříšníků. Vstaňte, pojďme! Hle, je tady můj zrádce.

E Když ještě mluvil, tu se objevil Jidáš, jeden ze Dvanácti, a s ním celý houf s meči a kyji, jak je poslali velekněží, učitelé Zákona a starší. Jeho zrádce s nimi smluvil znamení:

Ji Koho políbím, ten to je, toho se chopte a obezřetně ho odved'te!

E A když Jidáš přišel, hned přistoupil k Ježíšovi a řekl:

Ji Mistře!

E A políbil ho. Oni pak vztáhli ruce na Ježíše a zmocnili se ho. Jeden z okolo stojících však vytasil meč, udeřil veleknězova služebníka a ut'al mu ucho. Ježíš jim řekl:

+ Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji, abyste mě zatkli. Býval jsem den co den u vás v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mě. Ale musely se splnit výroky Písma.

E Tu ho všichni opustili a utekli. Jeden jinoch šel za ním, měl pouze lněné plátno, přehozené přes holé tělo. I toho se chtěli zmocnit, ale on jim nechal plátno v rukou a utekl nahý. Ježíše odvedli k veleknězi. Tam se shromáždili velekněží, starší a učitelé zákona. Petr šel z povzdáli za ním, až dovnitř do veleknězova dvora, sedl si mezi služebníky k ohni a ohříval se. Velekněží a celá velerada hledali nějaké svědectví proti Ježíšovi, aby ho mohli odsoudit k smrti, ale nenacházeli. Mnozí sice proti němu lživě vypovídali, ale jejich výpovědi nebyly shodné. Někteří pak vystoupili a lživě proti němu vypovídali:

D My jsme ho slyšeli, jak říkal: Já zbořím tento chrám, udělaný rukama a ve třech dnech vystavím jiný, rukama neudělaný.

E Ale ani v této věci nebylo jejich svědectví shodné. Tu povstal velekněz, postavil se doprostřed a zeptal se Ježíše:

Vk Nic neodpovídáš na to, co tito lidé proti tobě vypovídají?

E On však mlčel a vůbec nic neodpověděl. Velekněz se ho znovu zeptal:

Vk Ty jsi Mesiáš, syn Požehnaného?

E Ježíš odpověděl:

+v JÁ JSEM. A uvidíte Syna člověka, jak sedí po pravici Všemohoucího a jak přichází v nebeských oblacích.

E Tu roztrhl velekněz své roucho a prohlásil:

Vk: Nač ještě potřebujeme svědky? Právě jste slyšeli rouhání. Co o tom soudíte?

E Oni všichni prohlásili, že je hoden smrti. Někteří na něho začali plivat, zahalovali mu tvář, tloukli ho pěstmi a říkali mu:

D Ukaž, že jsi prorok!

E Také služebníci se do něho pustili a bili ho. Petr byl dole na dvoře a přišla tam jedna z veleknězových služek. Když uviděla Petra, jak se ohřívá, podívala se na něj a řekla:

SI Ty jsi také byl s tím nazaretským Ježíšem!

E Ale on zapřel:

Pe Nevím, ani nerozumím, co povídáš.

E Pak šel ven k prostranství brány. A kohout zakokrhal. Ta služka tam Petra uviděla a hned zase začala říkat lidem, kteří tam stáli:

SI To je jeden z nich.

E Ale on opět zapíral. Za chvíli zase řekli Petrovi ti, kteří tam stáli:

D Opravdu, patříš k nim, vždyť jsi přece Galilejec!

E On se však začal zaklínat a zapřísahat:

Pe Neznám toho člověka, o kterém mluvíte.

E A hned zakokrhal kohout podruhé. Tu si Petr vzpomněl, jak mu Ježíš řekl: "Než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš." A propukl v pláč.

--- Začátek kratší verze (15, 1 – 39) ---

E Hned z rána velekněží se staršími a učiteli Zákona, to je celá velerada, vynesli rozhodnutí, dali Ježíše v poutech odvést a vydali ho Pilátovi. Pilát se ho tázal :

Pi Ty jsi židovský král?

E On mu odpověděl:

+ Ano, JÁ JSEM!

E Velekněží proti němu přednesli mnoho žalob. Pilát se ho znovu zeptal:

Pi Nic neodpovídáš? Hled', co všechno na tebe žalují!

E Ježíš však už vůbec nic neodpověděl, až se Pilát divil. O svátcích jim vladař propouštíval vězně, o kterého požádali. Právě byl ve vězení jistý Barabáš, ještě s jinými vzbouřenci, protože se při vzpouře dopustili vraždy. Lid přišel nahoru a začal Piláta prosit o to, co pro ně vždycky dělával. Pilát jim na to řekl:

Pi Chcete, abych vám propustil židovského krále?

E Věděl totiž, že ho velekněží vydali z nenávisti. Velekněží však poštvali lid, ať jim raději propustí Barabáše. Pilát se jich znovu zeptal :

Pi Co tedy mám udělat s tím, kterému říkáte židovský král?

E Oni začali křičet:

D Ukřižuj ho!

E Pilát jim namítl:

Pi Ale co udělal špatného?

E Oni však křičeli ještě víc:

D Ukřižuj ho!

E Pilát chtěl lidu vyhovět, proto jim propustil Barabáše. Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. Vojáci ho odvedli dovnitř dvora, to je do vládní budovy a svolali celou četou. Oblékli mu rudý plášť, upletli mu trnovou korunu a nasadili mu ji. Pak ho začali pozdravovat:

D Bud' zdráv, židovský králi!

E Bili ho rákosovou holí po hlavě, plivali na něj, klekali na kolena a holdovali mu. Když se mu dost naposmívali, svlékli mu rudý plášť, oblékli mu zase jeho šaty a vyvedli ho, aby ho ukřižovali. Jistého Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole a šel kolem, byl to otec Alexandra a Rufa, přinutili, aby nesl jeho kříž. Přivedli ho na místo, kterému se říká Golgota, což znamená v překladu Lebka. Dávali mu víno s přimíchanou myrhou, ale on ho nepřijal. Přibili ho na kříž a rozdělili si jeho šaty: losováním o nich rozhodli, co si kdo má vzít. Bylo devět hodin dopoledne, když ho ukřižovali. Jeho provinění hlásal nápis: "Židovský král." Zároveň s ním ukřižovali další dva zločince, jednoho po jeho pravici, druhého po levici. Tak se splnil výrok Písma: "Byl počítán mezi zločince." Ti, kdo přicházeli okolo, potupně proti němu mluvili, potřásali hlavou a říkali:

D Hledíme, chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho zase vystavět. Zachraň sám sebe a sestup z kříže!

E Stejně tak se mu mezi sebou posmívali i velekněží a učitelé Zákona a říkali:

D Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Mesiáš, izraelský král! Ať nyní sestoupí z kříže, abychom to viděli a uvěřili!

E Tupili ho i ti, kdo byli spolu s ním ukřižováni. Když bylo dvanáct hodin, nastala po celém kraji tma až do tří odpoledne, ve tři hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem :

J "Eloi, Eloi, lema sabachthani?"

E To je v překladu: "Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?" Když to uslyšeli někteří z těch, kdo stáli kolem, řekli:

D Hledíte, volá Eliáše!

E Jeden z nich odběhl, namočil houbu do octa, nastrčil ji na rákosovou hůl a chtěl mu dát pít, říkal při tom:

Se Počkejte, chceme vidět, zda-li ho přijde Eliáš sejmout.

E Ježíš však vydal mocný hlas a vydechl naposled.

Chvilé tiché modlitby vkleče

E Tu se chrámová opona roztrhla v půli odshora až dolů. Když setník, který stál při tom naproti němu, uviděl, že tak vydechl naposled, prohlásil:

Se Tento člověk byl opravdu Syn Boží!

--- Konec kratší verze ---

E Z povzdáli přihlížely také některé ženy, mezi nimi Marie Magdalská, Marie, matka Jakuba Mladšího i Josefa, a Salome. Ty ho následovaly a sloužily mu už tehdy, když působil v Galileji – i mnoho jiných, které spolu s ním přišly do Jeruzaléma. Mezitím už nastal večer. Protože byl den příprav před sobotním svátkem, přišel vážený člen velerady Josef z Arimatie, který sám také očekával Boží království, a odvážně šel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo. Pilát se podivil, že by už zemřel. Dal si proto zavolat setníka a ptal se ho, zda-li je už mrtvý. Když mu to setník potvrdil, daroval Josefovi mrtvé tělo. Ten koupil Iněné plátno, sňal tělo, zavinul ho do plátna a uložil do hrobky, která byla vytesána ve skále a před vchod do hrobky přivalil kámen. Marie Magdalská a Marie, matka Josefova, se dívali, kam byl Ježíš položen.

Pašije v roku C

Osoby:**E** - Evangelista,**+** - Ježíš,**Pe** - Petr, **Pi** - Pilát, **S** - služka, **D** - dav, vojáci, zákoníci, **1** - 1. člověk u ohně a 1. lotr, **2** - 2. člověk u ohně a 2. lotr, **3** – setník**D** - Dav (poznámka: Dav může "tvořit" 1, 2, 3, Pi, Pe, S)**Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Lukáše.****E** Ve stanovenou hodinu zaujal Ježíš místo u stolu a apoštolové s ním. Řekl jim:**+** Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět. Neboť vám říkám: Už ho nebudu jíst, dokud se nenaplní v Božím království.**E** A vzal kalich, vzdal díky a řekl:**+** Vezměte ho a rozdělte mezi sebe, neboť vám říkám: Od této chvíle už nikdy nebudu pít z plodu révy, dokud nepřijde Boží království.**E** Potom vzal chléb, vzdal díky, lámal ho a dával jim se slovy:**+** To je mé tělo, které se za vás vydává. To konejte na mou památku!

E Stejně tak vzal i kalich, když bylo po večeři, a řekl:

+ Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá. Hle, u mě na stole je však ruka mého zrádce. Syn člověka sice jde svou cestou, jak je určeno, ale běda tomu člověku, který ho zradí.

E Oni se začali ptát jeden druhého, který z nich to asi je, kdo to hodlá udělat. Vznikl také mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší. Řekl jim:

+ Králové vládnou svým národům, a kdo mají nad nimi moc, dávají si říkat "dobrodinci". U vás však ať to tak není! Ale kdo je mezi vámi největší, ať je jako nejmenší, a kdo je představený, ať je jako ten, kdo druhým slouží. Vždyť kdo je větší: ten, kdo sedí u stolu, či ten, kdo obsluhuje? Přece ten, kdo sedí u stolu! Já však jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží.

Vy jste se mnou až do nynějška vytrvali v mých zkouškách. A já vám odkazuji královskou vládu, jako mně ji odkázal můj Otec, takže budete jíst a pít u mého stolu v mém království, sedět na trůně a soudit dvanáct izraelských kmenů. Šimone, Šimone, satan si vyžádal, aby vás směl protříbit jako pšenici. Ale já jsem za tebe prosil, aby tvoje víra nezanikla. A ty potom, až se obrátíš, utvrzuj své bratry.

E Petr mu řekl:

Pe Pane, s tebou jsem ochoten jít do vězení i na smrt!

E On mu odpověděl:

+ Říkám ti Petře: Ještě se ani kohout dnes neozve, a ty už třikrát zapřeš, že mě neznáš.

E Dále jim řekl:

+ Když jsem vás poslal bez měšce, bez mošny, bez opánku, měli jste v něčem nedostatek?

E Odpověděli mu:

D Ne, v ničem.

E Řekl jim:

+ Nyní však, kdo má měšec, ať si ho vezme, a stejně tak mošnu; a kdo nemá, ať prodá svůj plášť a koupí se meč. Říkám vám totiž, že se na mně musí splnit, co je psáno: "A byl počítán mezi zločince." Neboť co je o mně řečeno, už se naplňuje.

E Řekli:

D Pane, tady jsou dva meče.

E On jim odpověděl:

+ To stačí.

E Potom se podle svého zvyku odtamtud odebral na Olivovou horu a učedníci ho následovali. Když byl na místě, řekl jim:

+ Modlete se, abyste nepřišli do pokušení.

E Sám pak se od nich vzdálil, asi co by kamenem dohodil, klekl a modlil se:

+ Otče, chceš-li, odejmi ode mě tento kalich, avšak ne má vůle ať se stane, ale tvá.

E Tu se mu zjevil anděl z nebe a posiloval ho. Ježíš upadl do smrtelné úzkosti a modlil se ještě usilovněji; jeho pot stékal na zem jako krůpěje krve. Potom vstal od modlitby, šel ke svým učedníkům a našel je, jak zármutkem usnuli. Řekl jim:

+ Proč spíte? Vstaňte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení!

E Když ještě mluvil, objevil se houf lidí, jeden ze Dvanácti, jménem Jidáš, šel před nimi. Přiblížil se k Ježíšovi, aby ho políbil. Ježíš mu řekl:

+ Jidáši, políbením zrazuješ Syna člověka?

E Když ti, kdo byli s Ježíšem, viděli, co se chystá, zeptali se:

D Pane, máme zasáhnout mečem?

E A jeden z nich udeřil veleknězova služebníka a ut'al mu pravé ucho. Ježíš však na to řekl:

+ Přestaňte! Dost!

E A dotkl se jeho ucha a uzdravil ho. Potom řekl Ježíš těm, kteří se na něho vypravili, velekněžím, chrámovým velitelům a starším:

+ Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji. Býval jsem den co den mezi vámi v chrámě, a ruce jste na mě nevztáhli. Tohle však je vaše hodina a vláda temnoty.

E Pak se ho zmocnili a odvedli. Přivedli ho do veleknězova domu. Petr šel zpovzdálí za nimi. Když rozdělali uprostřed dvora oheň a sesedli se kolem, sedl si Petr mezi ně. Jak seděl ve světle, uviděla ho jedna služka, pozorně se na něj podívala a řekla:

S Také ten byl s ním!

E On však to zapřel:

Pe Neznám ho, ženo.

E Za chvíli ho viděl jiný a řekl:

1 Ty jsi také jeden z nich!

E Petr odpověděl:

Pe Člověče, nejsem!

E Uplynula asi hodina a někdo jiný zase tvrdil:

2 Doopravdy, i tento člověk byl s ním, vždyť je to Galilejec!

E Petr však řekl:

Pe Člověče, nevím, o čem mluvíš.

E V tom okamžiku, když ještě mluvil, zakokrhal kohout. Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra. A Petr si vzpomněl na to, co mu Pán řekl: Dříve než kohout dnes zakokrhá, třikrát mě zapřeš. A vyšel ven a hořce se rozplakal. Muži, kteří Ježíše hlídali, posmívali se mu a bili ho, zavázali mu oči a ptali se:

D Když jsi prorok, pověz nám, kdo tě to udeřil.

E A rouhali se mu, jak mohli.

Jakmile se rozednělo, sešel se sbor starších z lidu, velekněží a učitelé Zákona, a dali ho předvést před svůj soud. Řekli:

D Jsi-li Mesiáš, pověz nám to!

E Odpověděl jim:

+ I kdybych vám to řekl, neuvěříte, a kdybych se vás zeptal, nedáte mi odpověď. Ale od této chvíle bude Syn člověka sedět po pravici všemohoucího Boha.

E Všichni mu do toho vpadli:

D Ty jsi tedy Boží Syn?

E Odpověděl jim:

+ Ano, JÁ JSEM!

E Oni řekli:

D Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to sami slyšeli z jeho úst!

--- Začátek kratší verze (Lk 23,1-49) ---

E Celé jejich shromáždění povstalo a vedli ho k Pilátovi. Tam na něj začali žalovat:

D Zjistili jsme, že tento člověk rozvrací náš národ, brání odvádět císaři daně a vydává se za krále Mesiáše.

E Pilát se ho zeptal:

Pi Ty jsi židovský král?

E Odpověděl mu:

+ Ano, JÁ JSEM!

E Pilát pak prohlásil velekněžím a lidu:

Pi Neshledávám na tomto člověku žádné provinění.

E Ale oni naléhali a říkali:

D Pobuřuje lid svým učením po celém Judsku, počínajíc Galileou až sem!

E Jakmile to Pilát uslyšel, zeptal se, zdali ten člověk je Galilejec, a když se dověděl, že je z Herodova území, poslal ho k Herodovi, který se také právě v těch dnech zdržoval v Jeruzalémě. Jakmile Herodes spatřil Ježíše, velmi se zaradoval. Už dávno si ho totiž přál uvidět, protože o něm slýchal a doufal, že uvidí, jak udělá nějaký zázrak. Kladl mu tedy mnoho otázek, ale on mu vůbec neodpovídal. Velekněží a učitelé Zákona stáli při tom a urputně na něho žalovali.

Tu Herodes i se svými vojáky mu dal najevo, že jím pohrdá, a ztropil si z něho posměch: dal ho obléci do bílých šatů a poslal ho nazpět k Pilátovi.

E V ten den se Herodes a Pilát spřátelili, předtím totiž spolu žili v nepřátelství. Pilát svolal velekněze, členy velerady i lid a řekl jim:

Pi Přivedli jste mi tohoto člověka, že prý pobuřuje lid. Já sám jsem ho vyslechl ve vaší přítomnosti, ale neshledal jsem, že by se tento člověk provinil něčím z toho, co na něj

žalujete. Ale ani Herodes ne, vždyť ho poslal nazpět k nám. Prostě nespáchal nic, co by zasluhovalo smrt. Dám ho tedy potrestat a pak ho propustím.

E Ale oni se všichni dali do křiku:

D Pryč s ním! Propust' nám Barabáše!

E Ten byl uvržen do žaláře pro nějakou vzpouru vzniklou ve městě a pro vraždu. Pilát začal znovu na ně naléhat, protože chtěl Ježíše propustit. Ale oni odpověděli křikem:

D At' je ukřižován, at' je ukřižován!

E Potřetí jim řekl:

Pi Ale co špatného udělal? Neshledal jsem na něm nic, co by zasluhovalo smrt. Dám ho tedy potrestat a pak ho propustím.

E Oni však doráželi s velikým křikem a žádali, aby byl ukřižován, a jejich křik se stále stupňoval. Pilát se proto rozhodl povolit jejich žádosti: propustil toho, který byl uvržen do žaláře pro vzpouru a vraždu a kterého si vyžádali, a Ježíše vydal, aby se jim stalo po vůli. Když ho odváděli, zadrželi jistého Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole, a vložili na něj kříž, aby ho nesl za Ježíšem. Za ním šel velký zástup

lidu a ženy, které nad ním nařikaly a plakaly. Ježíš se k nim obrátil a řekl:

+ Jeruzalémské dcery, neplačte nade mnou! Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi, přijdou totiž dny, kdy se bude říkat: "Blahoslavené neplodné, životy, které nerodily, a prsy, které nekojily!" Tehdy lidé začnou říkat horám: "Padněte na nás!" a kopcům: "Přikryjte nás!" Neboť když se toto děje se zeleným stromem, co se teprve stane se suchým!

E Spolu s ním byli vedeni na popravu také dva zločinci. Když došli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jeho i ty zločince, jednoho po pravici a druhého po levici. Ježíš řekl:

+ Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.

E Jeho šaty si rozdělili losem. Lid stál a díval se. Členové velerady se mu vysmívali:

D Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený.

E Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali:

D Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!

E Nad ním byl totiž nápis: To je židovský král. Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal:

1 Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!

E Druhý ho však okřikl:

2 Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.

E A dodal:

2 Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.

E Odpověděl mu:

+ Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.

E Bylo už asi dvanáct hodin. Tu nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne, protože se zatmělo slunce. Chrámová opona se vpůli roztrhla. Ježíš zvolal mocným hlasem:

+ Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha.

E A po těch slovech vydechl naposled.

Chvilé tiché modlitby vkleče

E Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl:

3 Tento člověk byl skutečně spravedlivý.

E A všichni ti lidé, kteří se tam shromáždili k této podívané, když viděli, co se stalo, bili se v prsa a vraceli se domů. Jeho známí všichni zůstali stát opodál, i ženy, které ho doprovázely z Galileje a na to se dívaly.

--- Konec kratší verze ---

E Jeden člen velerady, jménem Josef, ušlechtilý a spravedlivý člověk z judského města Arimatie, nesouhlasil s jejich rozhodnutím a jednáním. On také očekával Boží království. Zašel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo. Pak ho sňal, zavinul do lněného plátna a položil do hrobky vytesané ve skále, kde nebyl ještě nikdo pochován. Bylo to v den příprav, právě nastávala sobota.

Přitom ho doprovázely ženy, které přišly s Ježíšem z Galileje. Podívaly se na hrobku i na to, jak bylo jeho tělo pochováno. Potom odešly domů a připravily si vonné věci a masti. V sobotu však zachovaly sváteční klid podle přikázání.

K UVAZE

Vyslechli jsme pašije. Prospěje nám, položíme-li jednou otázku: kdo jsem já? Kdo jsem já před svým Pánem?

Kdo jsem já tváří v tvář Ježíše, který slavnostně vchází do Jeruzaléma? Jsem schopen před ním s oněmi mladými Hebrejci, abych vyjádřil svou radost, chválit ho? Anebo zaujímám odstup?

Kdo jsem já ve vztahu k trpícímu Ježíši? Jsem jako onen zástup, který nevěděl přesně, zda se jedná o náboženské shromáždění, snad nebo cirkus a zvolí si Barabáše? – Jim je to jedno. Jim zábavnější bylo ponížit Ježíše.

Jsem jako vojáci, kteří bijí Pána, plivou na něj, inzultují jej a baví se jeho ponižováním?

Jsem jako Šimon z Kyrény, který se unavený vracel z práce na svém poli, ale měl dobrou vůli a pomohl Pánovi nést těžký kříž?

Jsem jako ti, kdo přicházeli pod kříž a posmívali se Ježíši: «Byl tak odvážný! Ať sestoupí z kříže a uvěříme v něho!»? A vysmívali se mu...

Jsem jako ony odvážné ženy a jako Ježíšova matka, které tam byly a mlčky trpěly?

Jsem jako Josef Arymatejský, nebo tajný učedník Nikodem, kteří s láskou odnáší Ježíšovo tělo, aby je pohřbili?

Jsem jako oni velekněží, kteří šli druhý den za Pilatem, aby mu řekli: «Podívej, tamten říkal, že vstane z mrtvých, tak ať nedojde k dalšímu podvodu!»? A zablokují život, zapečetí hrob, aby bránili doktrínu a život nevyšel ven.

Kde je moje srdce? Které z těchto osob se podobám?

Táto otázka ať nás provází dnes a zároveň během tohoto týdne. **Amen.**

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, ...

Přijmi, Bože, naši účast na oběti svého Syna. Sami si nemůžeme zasloužit tvé slitování, ale spoléháme na to, že nás s tebou smířil svou krví. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

Pán s vámi. I s tebou.

Vzhůru srdce. Máme je u Pána.

Vzdávejme díky Bohu, našemu Otci.

Je to důstojné a spravedlivé.

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, * svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, * abychom ti vždycky a všude vzdávali díky, skrze našeho Pána, Ježíše Krista.

Neboť on nás neodsoudil, * ale dal se odsoudit za nás, * a byl za naše hříchy přibit na kříž. * Svou nevinnou smrtí nám otevřel přístup k tobě.

A proto tě chválí nebe i země, * proto tě chválí všichni andělé a svatí, * proto i my s radostí voláme: **Svatý...**

Modleme se. Bože, ty nás sytíš tělem a krví svého Syna ~ a jeho smrt posiluje naši naději, že se na nás naplní tvé sliby. Prosíme tě: dej, ať jeho vzkříšení upevní naši víru, že i my dosáhneme věčného života. Skrze Krista, našeho Pána.

Pán s vámi.

I s tebou.

Pohlédni, Bože, na tuto svou rodinu, pro niž náš Pán Ježíš Kristus neváhal vydat se do rukou hříšníků a podstoupit utrpení kříže. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

Požehnej vás všemohoucí Bůh, * Otec * i Syn * i Duch Svatý. Amen.

Jděte ve jménu Páně.

Bohu díky.